

Rövarbacken

Ungefär en kilometer väster om Gylltofta stationsområde ligger en lång höjdsträckning söder om landsvägen och nära in till denna. Den är numera kalhuggen, men var förr skogbevuxen. Landsvägen har i äldre tid icke varit så rak som nu, utan på en stäcka gått genom den skogklädda höjden. Min farmor berättade att hon i sin barndom hört tales, att denna trakt i äldre tid var bebodd av rövar. På vägen fanns en grind, som de vägfärande måste öppna och stänga. Under mörka nätter fäste rövare ett snöre i grinden. Detta ledde till en håla uppe i skogen och var där försatt med en bjälka. Så någon rövde vid grinden stramlade bjälkan och rövare utsade ned till vägen och räddade de resande. Platsen kallas fortfarande rövarbacken.

Besande av sköver.

Lomåbarn, som äro kinkiga, ha dätlig
matlust och svag benbyggnad, ha antelst
vart angripna av "sköver". Lomliga prästä
att detta är liktydigt med engelska sjukkan.
Set har varit en utbredd åsikt att denna
sjukdom icke kan botas av läkare. I stäl-
let anlätades en "sköverkvinnas" som
bodde i Fedby socken. Set har påståtts
att läkare konsulterat henne för sina egna
barn. Set har berättats, att den på sin tid
berömda kirurgen J. L. J. i Hälsing-
berg, sökte henne, sedan han förgäves
självt försökt bota sina barn. Tran på
sköverkvinnan har varit bergfast och
vid varje anmärkning ha långa karavaner,
skjutet och på senare tid bilat, sågat
till Fedby. Numera äro dessa "mottagningar"

1

Tina uppt!

inställda. Innan bilarna kommo så mycket i buke, har jag åtskilliga gånger skjutsat folk med hästskjuts vid sådana tillfällen. Att vägra en sådan skjuts skulle anses högt ogentillt. En gång då jag var körande där, beslöt jag mig för att utforska vad sköverskrimen gjorde med ungarna. Jag passade på då hon tog ett barn, för att gå ut i behandlingsrummet, att gå ut genom förlugan, runt huset och in i köket. Just som jag kom in i köket öppnade hon dörren till ett litet rum och skulle gå in där med barnet. Jag frågade om jag kunde få låna en sparr att vattna hästen us. Hon pekade på en sparr som stod i köket. Jag tog den och passade samtidigt på att titta in i behandlingsrummet. Det var icke försedd med

fönster, enda möbleeringen var en soffa.
Några instrument såg jag inte till. Jag
hodde fört att hon hade någon magnet-
nål, eftersom det var vid människifläbe be-
handlingen företogs. Det kunde ju tänkas
att det hade med jordmagnetismen att göra.
Påmlige barn, som vara så stora att de kun-
de sola, påstods ha sagt att "fanten hade
en nål". Jag såg emellertid ingenting,
annat än soffan. Vad hon gjorde hos
aldrig kommit till allmänhetens känn-
dom. Vanligen förklarade de hjälpsökan-
de att barnen blevo kupa efter detta
besök hos stäverkvinnan!